

- » И много млади сили азе ще да затисна
 » Подъ мойте джлги клоне, подъ моятъ тѣжакъ трупъ,

IV.

Дойде Априлий 20, и знамето зелено
 Сжсъ левтъ вжравъ, силенъ тракиеца дигна, —
 И бой нечутъ, ужасенъ отвѣдъ Балкантъ пламна,
 Бой съ турците умразни за наш'та свобода.
 Вжзстанниците храбри напредъ съ пѣсни вжрвѣха,
 Уплашените турци разбѣгваха са съ страхъ,
 И пѣсните побѣдни средъ Тракия екнаха ;
 Уплаши са безкрайно закѣптиятъ ни врагъ.
 Свободо, майко мила, твоята сила небесна
 Накарва чловѣка да прави чудеса :
 Азъ виждамъ вжвъ борбата съ жестокиятъ тиранинъ
 Участие да земать и малките дѣца.
 Боятъ бѣше отчаянъ, отъ нийдѣ помощъ нѣма ;
 Силите на народтъ отслабватъ сѣки часъ.
 Тираните преиждаты и се по много ставаты,
 Захващаты да надвиваты. . И, Боже мой, тогазъ ?!
 Тогазъ ? Недѣйте пита ! народтъ побѣдиха,
 Истребиха тѣ сичко сжсъ оганъ и сжсъ ножъ ;
 И наш'та земя красна въ пустиня обжрнаха —
 Потжна Бжлгария вжвъ сжлзи и вжвъ кржвъ.
 Тукъ нѣмаше вечъ милость. Свирепиятъ тиранинъ
 На нищо не погледна, предъ нищо са неспря :
 Но сичко унищожи, изби и обезчести, —
 Отъ ужась потрепера и хладната земя.
 И никой не подаде на наш'те мжченици
 Ни воврѣмешна помощъ, ни средства за борба ;